

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 4

25 lutego 2022

Wojny w Układzie Słonecznym

Wedy podają, że około 153 tysięcy lat temu, nadal toczyła się wielka wojna w galaktyce, która dotknęła również nasz Układ Słoneczny. Była to wojna między rodami niebieskimi pod dowództwem boga Peruna z atakującą jasne światy rasą gadzią z piekielnego świata pod dowództwem szatana „Lucypera”. Ta gwiazdna wojna toczyła się najpierw poza, a następnie przeniosła się w Układ Słoneczny. Wielka bitwa wywiązała się o ziemię Deję. Planeta Deja, nazywana obecnie Faetonem, znajdowała się tam, gdzie teraz jest rozmieszczony pas asteroid – między Marsem a Jowiszem. Przed zasiedleniem Ziemi i innych planet naszego Układu Słonecznego ludźmi, na Marsie i Deji już znajdowały się stacje kosmicznej nawigacji i łączności. Deja w tym okresie miała dwa Księżyce – Luticyję i Fattę. Fatta była bliższym towarzyszem Deji i na jej powierzchni usytuowano siły, przeznaczone do odparcia ataku nie tylko na Deję, ale też na Ziemię Oreja (Marsa) i Midgard-Ziemię (naszą Ziemię). Jednak rasie gadziej udało się zdobyć księżyc Luticyję, jako przyczółek umożliwiający uderzenie na Deję.

Najwyżsi Bogowie przenieśli planetę Deję razem z mieszkańcami w inny system słoneczny, a księżyc Fattę – do Ziemi. Po tym na Luticyję gdzie ulokowały się gadzie siły Piekła przypuszczono mocne uderzenie. Wystąpił ogromny wybuch, w rezultacie którego został zburzony księżyc Luticyja. Z mnóstwa odłamków Luticyi z czasem utworzył się pas asteroid, świadczący o istnieniu wcześniej na tej orbicie planety Faeton. W innym miejscu jest mowa, że Ziemia Deja, nazywana teraz Faetonem została zniszczona około 153,3 tys. lat temu a część mieszkańców uratowano i przesiedlono na Ziemię.

Wybuch Luticyi był na tyle potężny, że jego potok zdmuchnął część atmosfery z Ziemi Oreja (Marsa) i z kilku księżyców ziemi Peruna (Jowisza), które znajdowały się od strony Deji. W wyniku utraty atmosfery na Marsie życie stało się prawie niemożliwe. Część mieszkańców z Marsa przeniosła się na Ziemię, a pozostała część zeszła do podziemnych miast, specjalnie stworzonych na wypadek napadu. Źródła podają, że wtedy, w przybliżeniu około 150 tys. lat temu na Ziemi nastąpiło wielkie ochłodzenie, być może poprzedzone potopem.

Inaczej wyglądał system Ziemi ze swoimi Księżycami. Ziemia najpierw miała dwa Księżyce – istniejący teraz Miesiąc z okresem obiegu 29,3 dnia i Lelę z okresem obiegu 7 dni. Od niej, prawdopodobnie pochodzi siedmiodniowy tydzień. Około 143

tys. lat temu do naszej planety przekazany został księżyc Fatta od martwej (przeniesionej) Deji i rozmieszczony między orbitami Miesiąca i Leli z okresem obiegu 13 dni. W wyniku oddziaływań grawitacyjnych Księżyc Lea przybrał jajowaty kształt. Kiedy wokół Ziemi zaczęły obracać się trzy księżyce, to na niej zaczął zmieniać się klimat. Razem z nim zaczęły pojawiać się nowe rodzaje roślinności i zwierząt. Temperatura powietrza w równikowych rejonach podwyższyła się o kilka stopni. Księżyc Lela został zburzony w 109 806 roku p.n.e. w czasie wojen w niebie, co doprowadziło do wielkiego potopu, a Daaria-Hiperborea zapadała się pod wodę. Fatta została zburzona w 11 008 roku p.n.e. w rezultacie użycia przez ciemne siły na Ziemi wielkiej mocy broni, co doprowadziło do światowych katastrof i odwrotu ludzkości do epoki kamienia.

Zagłada księżycy Leli i eksodus z Hiperborei

Około 112 tysięcy lat temu ciemne siły – rasa gadzia kościeji pod dowództwem szatana „Lucypera” zaatakowały Ziemię. Ziemia wtedy miała trzy księżyce. Kościeje, jako przyczółek do ataku opanowali księżyc Lele, którego orbita znajdowała się najbliżej Ziemi. Na jego powierzchni umieścili siły przeznaczone do ataku na Ziemię. Jasne siły zorganizowały obronę rodów niebieskich pod dowództwem Tarha syna boga Peruna. Przypuszczono mocne uderzenie. Uderzenie było tak potężne, że zniszczyło księżyc Lele wraz z przebywającymi na nim kościejami i ich przywódcami. Ale na Ziemię spadły z niebios wody i odłamki Księżycy.

Wojny w niebie jasnych sił rodów niebieskich pod dowództwem boga Peruna i jego syna Tarha i ich zastępów z atakującą jasne światy, rasą gadzią czyli ciemnymi piekielnymi siłami pod dowództwem naczelnego szatana Lucypera i jego przybocznych szatanów. Z tekstów około-biblijnych wiadomo, że w wojnach w niebie, z archaniołami Michałem i Gabrielem, i ich zastępami;

walczyło czterech książąt Piekła: Lucyper, Satanael (Samael), Lewiatan, Belial i ich zastępy diabelskie. Wydarzenia te znalazły odzwierciedlenie w „Apokalipsie”, a także w „Biblii” hebrajskiej.

„I nastąpiła walka na niebie: Michał i jego aniołowie walczyli ze Smokiem. I wystąpił do walki Smok i jego aniołowie, ale ich nie przemógł, i już się miejsce dla nich w niebie nie znalazło. I został strącony wielki Smok, Wąż starodawny, który się zwie diabeł i szatan, zwodzący całą zamieszkałą ziemię, został strącony na ziemię, a z nim strąceni zostali jego aniołowie” (Ap.12:7- 9).

„I inny znak się ukazał na niebie: Oto wielki Smok barwy ognia, mający siedem głów i dziesięć rogów – a na głowach jego siedem diademów. I jego ogon zamiata trzecią część gwiazd nieba i zrzucił je na ziemię”; (Ap.12:3-4).

„Jako żeś spadł z nieba, Lucyperze, któryś rano wschodził”; (Iz.14:12).

Po tym, jak na Midgard-Ziemię spadły wody i odłamki zniszczonego księżyca Leli, zmienił się nie tylko wygląd zewnętrzny Ziemi, ale też nastał surowy klimat na jej powierzchni, ponieważ jej oś zaczęła wahadłowe kołysania. Nastąpił wielki potop, a Daaria-Hiperborea zapadała się pod wodę.

Potomkowie rodów rasy wielkiej i rodu niebieskiego nie zginęli razem z Daarią. Ludzie zostali uprzedzeni przez wielkiego kapłana-zbawiciela o czekającej zagładzie Daarii wskutek wielkiego potopu i zawczasu zaczęli przenosić się na kontynent azjatycki, na dzisiejszą Syberię. Zostało zorganizowanych 15 wysiedleń z Daarii. W ciągu 15 lat (lub 15 etapów) ludzie przenosili się kamiennym przesmykiem między wschodnim i zachodnim morzem na południe. To znana teraz nazwa Kamienny Pas, albo góry Ural. W 109 806 roku p.n.e. odbyło się pełne ich przesiedlenie.

Część ludzi uratowała się podniósłszy się na niedużych maszynach latających wajtmanach na orbitę okołoziemską i wrócili po potopie z powrotem. Inni przesunęli się (teleportowali) na drugą stronę wrót międzyświatowych (gwiazdnych wrót) do gwiazdozbioru Niedźwiedzia, na planety, które były w posiadaniu da'Ariów.

Na cześć schronienia się przed wielkim potopem i wielkiego przeniesienia (exodusu) z Darii, rodów rasy wielkiej, w 16. roku pojawił się obrzęd – Pashet lub Pasha z głębokim wewnętrznym sensem, dokonywany przez wszystkie ludy słowiańskie. Ten obrzęd był wszystkim dobrze znany. Na Pashet ludzie, farbowane jajka uderzali w siebie, sprawdzając czyje jajko jest mocniejsze. Stłuczone jajko nazywali jajkiem kościejów, to jest zniszczony księżyc Lela o jajowatym kształcie z bazami kościejów, a całe jajko nazywali siłą Tarha Dażdboga.

Po wielkim potopie Ariowie-Słowianie zasiedlili dużą wyspę na wschodnim morzu, nazywaną Awanturnik. Obecnie jest to terytorium zachodniej i wschodniej Syberii, od gór Ural do morza (jeziora) Bajkał. To terytorium nosiło nazwę Białorzecze, Pięciorzecze i Siedmiorzecze. Stąd zaczęło się rozsiedlenie białej rasy na całą Eurazję, do północnej Afryki, na kontynent Mu i Atlantyde.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Ilustracja: [thobar](#) (CC0)

Źródło: WolneMedia.net